

Odyofil'in Uzun İnce Bir Yolu

Kerem Küçükbaşan tutkulu bir odyofil... 2004 yılı baharında, kendi deyimiyle, 'odyofil nevrozu'na tutulmuş. O günden bu yana 'iyi ses'in peşinde mecaralı bir yol katetmiş... Pekçok okurumuzun da kendinden birşeyler bulacağı ve keyifle okuyacağı bu hikayeyi Home&Technology için kaleme aldı. Teşekkürler Kerem Bey!

Home&Technology

Daha iyi ses alma peşindeki aşırı bir obsesif yaklaşım da, bir süre sonra dinleyiciyi müzikten ziyade kablo ve komponentleri dinlemeye iter...

Tutku ve Denge...

İşine aşık olan bir kişinin bir gün bile çalışmadığı söylenir. Ben, çoğu kimsenin belki de aşırı obsesif bulabileceği 'ses' üzerine çok boyutlu bir araştırma yapma arzusunun, kişinin gizli kalmış mükemmeliyetçilik yönünün veya ruhsal derinliğinin bir aynası olduğunu düşünmekteyim.

Bir cihaz ile ilgili saygın bir yorumu okumaktan tutun da, imkan bulduğunuzda amplininizin yurtdışındaki üreticisini ziyaret etmeye kadar uzanan bu yolculukta geçen her saatin aslında "psikolojik zamanda" sifira çok yakın olduğunu düşünürüm. Bu bana daha iyi ses arayışının "tutkunun ta kendisi olduğunu" hissettirir...

Tutkunun yanında denge unsuru da aslında oldukça hayati bir kavram olmalı. Uzakdoğu felsefesinin kökeni olan 'order', yani denge/düzen olgusunu hem kişisel bazda, hem de Hi-Fi sistemler bazında gözlemlemek mümkün. Kişi niçin daha kaliteli bir ses almak için uğraşır? Bu en temel sorunun kişiden kişiye değişecek cevapları olacağından eminim. Schopenhauer "daha iyi ses peşinde koşmanın, insanın ruh ve zihin gelişiminin son aşaması olduğu"ndan bahseder. Maslov, kişisel gelişim piramidinin en üst seviyesini (Self-Actualisation) daha iyi sesler ile eşleştirmiştir. Stresli günlük yaşantımızı ele alınca, "baskı altındaki altbenliğimizi 'dengelemenin' yolu belki de daha iyi sesler dinlemekten geçer", dersek sanırım pek yanılmamış oluruz.

Bütün benliğiyle ve tutkulu biçimde odaklandığı 'ses' seansları için uğraşmıyor mu çoğu odyofil? Ve dinleti seansı sırasındaki tarifsiz bilinç tazelenmesi, sonrasındaki ferahlık için? Belki de biraz, düşlenen yeni bir cihazın ya da mevcut cihazlardaki modifiyelerin seste yaratacağı iyileşme sayesinde yaşayacağı ego patlamaları için... Tabii ki bunlara zihninde belirecek "yeni arayışları" da eklemek gerek.

Bu saydıklarım, yukarıda söz ettiğim "denge" olgusunun kişisel bazdaki yansımaları... Sistem bazındaki denge unsurunu ise, hepimizin bildiği gibi "bileşenleri iyi 'eşleşmiş' bir sistemin, kendisinden kat kat daha pahalı olan sistemlerden çok daha iyi performans göstermesi", şeklinde ifade edebiliriz. Sistemin etkin performans göstermesindeki en önemli etkenlerin başında; cihazların teknik özelliklerini bilmek, deneme yanılma metodu ile (-ki yapılan yorumlar her zaman objektif olmadığı için 'en iyi kritiğin' kendi kulağımız olduğunu vurgulamak gerekir) toplamda bir uyumun olup olmadığını

kontrol etmek ve zincirdeki herhangi bir halkanın genel performansını çok altında olmamasına dikkat etmek, sayılabilir.

Sistemlerin sinerjisinde mutlak bir doğru olmadığı ve çok farklı karakter tanımlamaları olduğu için (sıcak, soğuk, köşeli, agresif, yumuşak, kuru, parlak, gövdeli, vb.), kişilerin kulak referansları da bir süre sonra -dinlenen müziğin derinliğine odaklanmaktan ziyade- bu farklı karakterler silsilesi arasında sonsuz bir gezintiye çıkmaktadır.

Genelde dar bir arşivle (çoğunlukla da bir kaç CD ile sınırlı) "daha iyi sese" ulaşmak için kontrolsüz ve uslanmaz bir arayıştır bu. İşte gerçek bir saplantı olan bu ruh halini 'nevroz' diye nitelendirmek de pek yanlış olmaz düşüncesindeyim. Bu elim rahatsızlığa uzun bir süre tutulmuş olan bendeniz de, bu nevrozun aslında bir "audiophile-neurosis (odyofil nevrozu)" olduğunu çok sonradan keşfettim. Nihayet, buraya kadar anlattığım denge/düzen platformunu buldum! Yazının devamında ve takip eden sayılarda bu nevroza nasıl yakalandığımı aşama aşama aktarmaya çalışacağım. Ama önce 'nevroz' ile neyi kastettiğimi biraz açmak isterim...

Odyofil Nevrozu...

Diğer bir deyişle; en küçük kulak referansı kaybindan dolayı uyukularınızın kaçması, yakalanan en kısa zaman dilimlerinde bile Hi-End cihaz yorumlarının okunması, gece 22.00'dan sonra, -sahura kadar- 'odyofil' dostların telefonda rahatsız edilmeleri, 'yakılmış' kabloların sistemin sinerjisine etkileri üzerine uzun ve uykusuz denemeler... Çok daha 'açık', 'derin', 'rezolüsyonu yüksek' veya 'analog' bir ses almaya çalışmanız, albümlerinizin 'kayıt performansı' üzerine kafa yormanız, 'gerçek ses'e çok yaklaşabilen bir kayıt teknolojisini teorik olarak sorgulamanız, bu teknolojileri kulağınızla da duyma dürtünüz... Zemin titreşiminden şebeke elektriğinin doğru 'koşullandırılmasına', sisteme bağımsız bir toprak hattı çekme dürtüsünden oda akustiğine, oda sıcaklığının doğru ayarlanmasından nem oranının düşünülmesine uzanan, sürekli bir zihinsel ve fiziksel bir çabalama...

Bu örnekleri tabii ki bir külliyat oluşturacak kadar uzatmak mümkün. Kısacası bu nevroz; sisteminiz ve 'aslen ütöpic olan gerçek ses uzayı' arasında sürüklenmenizdir...

Bu süreçte çekilen finansal ve psikolojik 'acıların' (eğer virajların doğru hızla ve donanımla dönüleceği farzedilirse) ödülünün de, bu çok özel bir hobi, biraz önce bahsettiğim ruhsal zenginleşme/duyuşsal gelişim ve sonuçta bir "denge" olduğunu -şahsi tecrübelerimden yola çıkarak- ifade etmek isterim.

astreoid kuşağı

Ne mutlu ki artık, oturup müzik dinleyebiliyorum! (80'lerin efsanevi KungFu dizisinde "walk the earth! (toprağa bas!)", diye bir cümle vardır) Hayal ettiğim 'açıklığa', 'detaya', 'sahneye' ve 'dinamik aralığa' oldukça yaklaşmış olduğumu düşünüyorum. Peki ben bu "odyofil nevrozu"na nasıl yakalandım?

Milattan Önce...

Bu yolculuk, 2000 yılının Ocak ayında, bir lisans üstü eğitim programı esnasında ve çok uluslu bir firmadaki pazarlama görevimden dolayı çok sık yurtdışı seyahat yapmam gerekirken, içinde bulunduğum yoğun tempoyu kompanse edecek bir müzik sistemi arayışıyla başlar.

Bir gün, o zamanki transistörlü (solid state demeye dilim varmıyor) markasız amplifikatörümü, basit bir CD çalarla birlikte 'ses yolculuğundaki yoldaşım', diyebileceğim dostum Sn. Oğuzhan Yağcı'ya 'dinlemesi için' verdim. Cihazlar bir saat sonra arabamın bagajına sestem hızlı bir çabuklukla geri atıldı! Dostumun yorumu, 'tınısı kötü', idi. Evet, o tarihte ikimizin de bütün terminolojik bilgisi tek bir kelime ile sınırlıydı: 'Tını'.

Süratle Stereophile ve benzeri dergilerin içine gömüldüm ve hummalı araştırmaları takiben, Marantz CD 17 KI Signature, MIT terminator 2 ara bağlantı kablosu, yine Marantz PM17 MK II ampli (solid state), orta kategori fiyat etiketine sahip bir Audioquest hoparlör kablosu ve son olarak da Mission 782 hoparlörler satın alarak ilk ciddi Hi-Fi sistemimin temelini attım.

Ocak 2000'den Nisan 2004'e kadar bir oranda müzik dinledim; keyif alarak, görüntü ve performans ile hoşnut kalarak, her fırsatta da sistemim ile ses beklentim arasındaki ilişkinin en üst düzeye tırmandığını kendime ve yakın çevreme ifade ederek. Yani yanılsamalarımı farketmeyerek...

Milat...

"Ses uzayında" boyut atladığım zaman 2004 yılı Nisan ayıdır. Bu tarihte kendimi ikinci el bir CARY SLI-80 entegre bir ampli alırken ve ara bağlantı ile hoparlör kablolarımı Transparent Link 100 ve Musicwave ile değiştiren buldum. CD çalar ve hoparlörler değişmedi. Sadece ampli ve kablo revizyonuyla bile duyduğum heyecanı tahmin etmek çok zor olmasa gerek. Dört yıllık alışkanlığımı sarsabileceğini düşündüğüm 'canlılıkta' bir

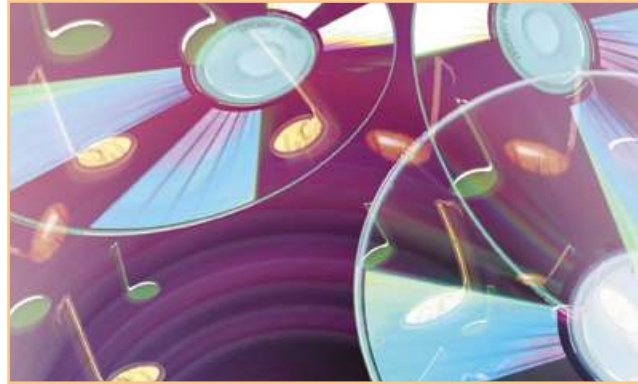
Bir süredir 'ellemediğim' sistemim:[]

- Lindemann D-680, CD çalar
- Kimber Select KS 1030, ara bağlantı kablosu (2 adet)
- Antique Sound Lab T2, pasif pre-amp (iç kabloları tamamen Kimber AGSS gümüş kablolar ile modifiye edilmiştir, bağlantı terminalleri WBT nextgen'dir)
- Mastersound 845 Monoblock Final 40 Watt, güç amplisi (845 Lamba NOS konfigürasyonunda Shuguang 845B, 6sn7 driver tüpler Elektroharmonix goldpin)
- Monocle XL, hoparlör kablosu (bağlantı uçları WBT gümüş)
- JM Lab Mini Utopia, Hoparlörler

Güç Beslemesi:

- Audio-Magic Stealth XXX, şebeke filtreleme ünitesi
- Audio-Magic Illusion 4D, Güç kablosu (2 adet, Audio-Magic Stealth ve Cd çalar için)
- Audio-Magic Sorcerer, Güç kablosu (2 adet, monoblock ampliler için)
- Elsis 5 KVA 220V, Statik voltaj regülatörü

Ayrıca sisteme LAPP kablunun ekranlı 55 metrelik bağımsız bir elektrik hattı ve Türk Pirelli marka bir kablo ile bağımsız bir toprak hattı çekilmiştir.

ses aldığımı farkettim. Ve tabii daha ampliyi hazmedmeden, zayıf halka müfettişliğimin bir sonucu olarak, sorgulama sırası hoparlörlere geldi... Aslında mevcut pozisyonunda ne kadar toe-in (hoparlörün içe dönük açılma hareketi) yapmam gerekir düşünürken, zincirin en zayıf halkasının -her ne kadar uzun süre kendime aksini kabul ettirmeye çalışsam da- hoparlörlerim olduğundan şüphe duymaya başlamıştım. (bu aşama önemlidir, nevroz'un ilk belirtileri olarak betimleyebiliriz!)

Bu sorgulama süreci bir haftayı devirmeden, kendimi KEF Q7 marka (ve beni üç ay kadar oldukça mutlu edecek) bir hoparlörün ambalajını açarken buldum. Bu hoparlörün sahnesi, derinliği ve düşük frekanslardaki performansı beni Mission 783'e göre hayli etkilemişti.

Eh, artık yavaş yavaş müzik dinlemeye başladığımı zannediyordum...Yine, yanılsamalarımı farketmeyerek...

Devam edecek...

Kerem Küçükaslan
e-posta adresi